

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233495
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233495.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Marty Molnárovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa zo dňa 31.3.2014 proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17. februára 2014 č. k. 7C/404/2012-52 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy vo veciach vedených u neho pod sp. zn. 7C/404/2012, 7C/405/2012, 7C/407/2012, 7C/414/2012, 7C/415/2012, 7C/416/2012, 7C/417/2012, 7C/418/2012, 7C/419/2012 a 7C/420/2012 spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 7C/404/2012 a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil citáciou ust. § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, ust. § 41 ods. 1, 2 písm. c/, d/, i/, § 44 ods. 1, 2, zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že vo vyššie označených veciach vedených na Okresnom súde Topoľčany sa navrhovateľ jednotlivými návrhmi zo dňa 21. 09. 2012 domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní lehoty 15 dní na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Konkrétne vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/404/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 125,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 982,85 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 7162/2010 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 22. 11. 2011 (teda s omeškaním viac ako 533 dní) tak, že túto žiadosť zamietol, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/405/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 125,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 763,42 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 3112/2010 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10. 05. 2011 (teda s omeškaním viac ako 414 dní) tak, že túto žiadosť zamietol, vo veci vedenej pod sp. zn.

7C/407/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 125,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 507,10 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 7488/2010 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10. 03. 2011 (teda s omeškaním viac ako 275 dní) tak, že túto žiadosť zamietol, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/414/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 4.974,16 eur z titulu majetkovej škody a sumy 994,83 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 6655/2010 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10. 03. 2011 (teda s omeškaním viac ako 287 dní) tak, že túto žiadosť zamietol, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/415/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3.573,70 eur z titulu majetkovej škody a sumy 714,74 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 7594/2010 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 04. 05. 2011 (teda s omeškaním viac ako 329 dní) tak, že túto žiadosť zamietol, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/416/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 125,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 532,92 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 6438/2010 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10. 03. 2011 (teda s omeškaním viac ako 289 dní) tak, že túto žiadosť zamietol, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/417/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3.042,04 eur z titulu majetkovej škody a sumy 608,41 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 15041/2010 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 07. 05. 2012 (teda s omeškaním viac ako 588 dní) tak, že túto žiadosť zamietol, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/418/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 125,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 413,06 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 14059/2010 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 19. 04. 2011 (teda s omeškaním viac ako 224 dní) tak, že túto žiadosť zamietol, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/419/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3.920,23 eur z titulu majetkovej škody a sumy 784,05 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 7784/2010 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 23. 05. 2011 (teda s omeškaním viac ako 347 dní) tak, že túto žiadosť zamietol a vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/420/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3.309,76 eur z titulu majetkovej škody a sumy 661,95 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 6611/2011 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 18. 04. 2012 (teda s omeškaním viac ako 357 dní) tak, že túto žiadosť zamietol.

V predmetných návrhoch navrhovateľ poukazoval na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platné od 01. 02. 2002 do 31. 05. 2010 a jeho zmeny od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011 a od 01. 06. 2011 tvrdiac, že v exekučnom konaní je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Exekučný súd však nerozhodol v zákonom stanovenom čase, pričom neexistuje okolnosť, ktorá by mu umožňovala postupovať so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Vo veciach vedených pod sp. zn. 7C/404/2012, 7C/405/2012, 7C/407/2012, 7C/416/2012 a 7C/418/2012 a v príslušných exekučných konaniach súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia tak, že túto žiadosť zamietol. Navrhovateľ uviedol, že márnym uplynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu týchto rizík - k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného, pričom včasným rozhodnutím exekučného súdu mohol navrhovateľ uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Tvrdil, že počas tejto doby vynaložil v každej veci sumu 125,- eur, ktorá pozostávala zo sumy 70,- eur vynaloženej na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, zo sumy 40,- eur na udržanie a správu informačného systému, zo sumy 15,- eur na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním stavu konania na exekučnom súde. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko nesprávny úradný postup

exekučného súdu je takej intenzity, že táto má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa. Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej je v prípade zbytočných prietahov v súdnom konaní spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia v sume 663,88 eur.

Vo veciach vedených pod sp. zn. 7C/414/2012, 7C/415/2012, 7C/417/2012, 7C/419/2012 a 7C/420/2012 a v príslušných exekučných konaniach súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia tak, že túto žiadosť zamietol, pričom navrhovateľ si taktiež uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Poukázal na to, že na jednej strane existuje relevantný exekučný titul, a to rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť, ale z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. V dôsledku toho vznikla navrhovateľovi majetková škoda predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá mu viac nemôže byť priznaná rozhodnutím všeobecného súdu v konaní vedenom proti dlžníkovi. Takýto nesprávny úradný postup je dôsledkom nesústreďenej činnosti takej intenzity, že má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva navrhovateľa, ktorý požaduje i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv a stratu legitímnych očakávaní navrhovateľ považuje sumu, ktorá predstavuje 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Uznesením zo dňa 30. 07. 2013 č. k. 7C/404/2012-26 súd prvého stupňa spojil na spoločné konanie veci vedené u neho pod sp. zn. 7C/404/2012, 7C/405/2012, 7C/407/2012, 7C/414/2012, 7C/415/2012, 7C/416/2012, 7C/417/2012, 7C/418/2012, 7C/419/2012 a 7C/420/2012 s tým, že vec bude ďalej viesť pod sp. zn. 7C/404/2012.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku taktiež uviedol, že preskúmaním pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 12Er/525/2010 zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 07. 06. 2010, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 15011/09. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 30. 05. 2011 č. k. 12Er/525/2010-9 (právoplatným dňa 29. 11. 2011) tak, že ju zamietol. Uznesením zo dňa 16. 07. 2012 č. k. 12Er/525/2010-17 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 23Er/264/2010 súd zistil, že dňa 23. 04. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 22. 03. 2010, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 22788/09. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 11. 04. 2011 č. k. 23Er/264/2010-14 (právoplatným dňa 27. 05. 2011) tak, že ju zamietol. Uznesením zo dňa 15. 03. 2012 č. k. 23Er/264/2010-23 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznal.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 19Er/526/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 08. 06. 2010, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 21745/09. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 21. 02. 2011 č. k. 19Er/526/2010-9 (právoplatným dňa 12. 07. 2012) tak, že ju zamietol. Uznesením zo dňa 27. 09. 2012 č. k. 19Er/526/2010-27 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 18Er/528/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 27. 05. 2010, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 19820/09. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 21. 02. 2011 č. k. 18Er/528/2010-10 (právoplatným dňa 18. 03. 2011) tak, že ju zamietol. Uznesením

zo dňa 20. 07. 2011 č. k. 18Er/528/2010-10 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 25Er/581/2010 súd zistil, že dňa 04. 08. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 09. 06. 2010, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 00790/10. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 18. 02. 2011 č. k. 25Er/581/2010-10 (právoplatným dňa 26. 05. 2011) tak, že ju zamietol. Uznesením zo dňa 23. 01. 2012 č. k. 25Er/581/2010-18 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 19Er/531/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 25. 05. 2010, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 13845/09. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 21. 02. 2011 č. k. 19Er/531/2010-10 (právoplatným dňa 18. 03. 2011) tak, že ju zamietol. Uznesením zo dňa 20. 07. 2011 č. k. 19Er/531/2010-15 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 10Er/960/2010 súd zistil, že dňa 09. 12. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 27. 09. 2010, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 05522/10. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 26. 04. 2012 č. k. 10Er/960/2010-9 (právoplatným dňa 11. 06. 2012) tak, že ju zamietol. Uznesením zo dňa 19. 03. 2013 č. k. 10Er/960/2010-22 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 24Er/906/2010 súd zistil, že dňa 24. 11. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 07. 09. 2010, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 06241/10. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 13. 12. 2010 č. k. 24Er/906/2010-9 (právoplatným dňa 15. 04. 2011) tak, že ju zamietol. Uznesením zo dňa 02. 02. 2012 č. k. 24Er/906/2010-16 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 10Er/524/2010 súd zistil, že dňa 15. 07. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 10. 06. 2010, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 00223/10. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 15. 04. 2011 č. k. 10Er/524/2010-9 (právoplatným dňa 25. 05. 2011) tak, že ju zamietol. Uznesením zo dňa 29. 06. 2011 č. k. 10Er/524/2010-16 súd exekučné konanie zastavil.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 10Er/542/2011 súd zistil, že dňa 08. 06. 2010 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 27. 04. 2011, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 14729/10. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 21. 03. 2012 č. k. 10Er/542/2011-10 (právoplatným dňa 20. 04. 2012) tak, že ju zamietol. Uznesením zo dňa 17. 04. 2013 č. k. 10Er/542/2011-22 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie.

Z písomnej odpovede na žiadosť o poskytnutie súčinnosti Okresného súdu Nitra vyplýva, že na tomto súde bol celkový nápad do oddelenia Er v roku 2009 v počte 15.113 vecí, z toho bolo 464 vecí spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., v roku 2010 bol celkový nápad 14.879 vecí, z toho bolo 370 vecí spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., v roku 2011 celkový nápad 21.196 vecí, z toho spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. podala 230 vecí a v roku 2012 bol celkový nápad 24.980 vecí a z nich 198 sa týkalo spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. ako oprávneného.

Navrhovateľ pred podaním návrhu v predmetných veciach podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov písomnou

žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania predmetných návrhov na žiadosť pozitívne nereagoval, pričom sa vyjadril, že dňa 23. 04. 2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, z ktorých je zrejmé, že navrhovateľ podal návrh na súd ešte pred uplynutím 6-mesačnej lehoty (01. 10. 2010). Mal za to, že navrhovateľ sa môže domáhať svojho nároku na súde až po uplynutí tejto lehoty, preto považuje podaný návrh za predčasne uplatnený na súde. K tejto námietke odporcu, že navrhovateľ podal návrh na súd predčasne, súd prvého stupňa uviedol, že aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z jeho vyjadrenia, a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula. Preto návrh už nemožno považovať za predčasne podaný. K odporcom vnesenej námietke premlčania súd uviedol, že nárok navrhovateľa za premlčaný nepovažuje, keďže odo dňa doručenia uznesenia súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie právnomu zástupcovi oprávneného až do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u odporcu, neuplynula lehota 3 rokov ani v jednej z vyššie uvedených vecí.

Na základe vykonaného dokazovania a v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd prvého stupňa návrh zamietol. Uviedol, že pokiaľ by v konaní o náhrade škody a nemajetkovej ujmy mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR, ktorý s poukazom na svoju ustálenú judikatúru ju preskúma vždy len s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu podľa týchto základných kritérií: zložitost' vecí, správanie účastníka a postup súdu. Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať iný súd v konaní o náhrade škody, ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na základe sťažnosti na prietahy v konaní.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu nesprávneho úradného postupu, ktorý má spočívať v tom, že k rozhodnutiu súdu o žiadosti na vydanie poverenia nedošlo v zákonnej 15-dňovej lehote, resp. v primeranej lehote ako i v tom, že exekučný súd skúmal opätovne právo navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup.

V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že vo všetkých vyššie označených exekučných veciach bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcovským súdom, pričom exekučné konania (s výnimkou veci pod sp. zn. 23Er/264/2010) boli začaté po 01. 06. 2010, teda v čase účinnosti ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení platnom po 01. 06. 2010), v ktorom je uvedené, že pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí v prípade, ak ide o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2, písm. c/ , d/ Exekučného poriadku. V prípade, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Vo všetkých exekučných veciach exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom vydanie tohto rozhodnutia nie je v zákone ohraničené žiadnou lehotou, ale napriek tomu bolo o žiadostiach súdneho exekútora rozhodnuté podstatne skôr, ako to uvádza navrhovateľ vo svojich návrhoch.

Exekučné konanie vedené pod sp. zn. 23Er/264/2010 bolo začaté dňa 23. 04. 2010, čo znamená, že sa začalo v čase účinnosti Exekučného poriadku v znení platnom od 01. 02. 2002 do 31. 05. 2010. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tohto znenia vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahovala na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, ale týkala sa prípadov, keď súd udelil poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie.

V súvislosti s navrhovateľom vytýkaným nesprávnym úradným postupom vo veciach vedených pod sp. zn. 7C/414/2012, 7C/415/2012, 7C/417/2012, 7C/419/2012 a 7C/420/2012 ohľadne preskúmania práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, súd prvého stupňa poukázal na ust. 44 ods. 2 Exekučného poriadku a na povinnosť exekučného súdu preskúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučným titulom je i právoplatný rozhodcovský rozsudok a pokiaľ je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, exekučný súd

je oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ nevyužil možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci neúčinnosť, a teda i nezáväznosť tohto exekučného titulu.

S poukazom na všetky uvedené zistenia súd prvého stupňa uviedol, že na strane odporcu konajúceho prostredníctvom exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a z toho dôvodu sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody, ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ, a to zodpovednosť odporcu za škodu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne si neuplatnil a taktiež mu žiadne zo spisu nevyplývajú.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že ako účastníkovi konania mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav a zároveň súdu prvého stupňa vytkol neúplne zistený skutkový stav veci, pretože súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a tiež bol toho názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že zásadne namieta skutočnosť, že súd rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je podľa názoru odporcu možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol jednoznačne pri svojom rozhodovaní viazaný ust. § 9 ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. Súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

Navrhovateľ zároveň namietal, že súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Mal za to, že právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerance trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý bol z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného.

V ďalšej časti svojho odvolania navrhovateľ vytýkal, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd mal podľa neho aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda boli neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nebolo možné založiť meritórne rozhodnutie. Navyše, súd svojimi úvahami úplne negoval doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá bola základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú „mimosúdne“ faktory. Tento súd tiež uviedol, že „dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote“.

Navrhovateľ uviedol, že nechápe, aký vplyv na výsledok konania má skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Podľa názoru navrhovateľa ide o prejav

nesústredenej činnosti súdu, kedy súd vyhodnocoval i také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli.

S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania navrhovateľa, ako i súdom prvého stupňa zisteným skutkovým stavom (ust. § 212 ods. 1, § 213 ods. 1 OSP bez výnimiek uvedených v ust. § 213 ods. 2 až 7 OSP) a po zistení, že odvolanie navrhovateľa bolo podané v zákonom stanovenej lehote a spĺňa zákonom stanovené náležitosti (ust. § 201 ods. 1, § 204 ods. 1, § 205 a nasl. OSP), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil (ust. § 214 ods. 2 OSP pri dodržaní ust. § 156 ods. 3 OSP). Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ako i konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a po prejednaní veci dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie navrhovateľa zo dňa 31. 03. 2014 proti rozsudku zo dňa 17. 02. 2014 nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil, nakoľko súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ktoré ale nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver a svoje rozhodnutie vo veci samej náležite a správne odôvodnil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo veci samej v tom smere, že navrhovateľ v predmetnej veci nepreukázal splnenie zákonom stanovených podmienok na priznanie uplatneného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy (predovšetkým nepreukázal samotný vznik škody a nemajetkovej ujmy), a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Predmetom konania na Okresnom súde Topoľčany vo vyššie uvedených spojených veciach sú sumy, ktorých zaplataenia sa navrhovateľ domáha z dôvodu náhrady majetkovej škody a sumy, náhrady ktorých sa domáha z titulu nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov. Ako právny základ návrhov na začatie konania navrhovateľ uviedol škodu, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučných konaniach. Nesprávny úradný postup mal vzniknúť v dôsledku

toho, že exekučný súd nerozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov obsahuje okrem iného i právnu úpravu zodpovednosti štátu za činnosť súdu, orgánu štátnej správy, orgánu územnej samosprávy v prípadoch, keď na orgán územnej samosprávy je prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcim verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Podmienkami vzniku tejto zodpovednosti sú: výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinná súvislosť medzi výkonom verejnej moci a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu teda je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc. Druhým predpokladom zodpovednosti štátu za škodu je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorú musí preukázať poškodený. Medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou musí byť daná priama príčinná súvislosť. Zákon upravuje z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, dva odlišné okruhy zodpovednosti za škodu. Prvý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú protiprávnym (nezákonným) rozhodnutím (ust. § 5 a § 6 vyššie citovaného zákona). Druhý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (ust. § 9 vyššie citovaného zákona).

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Štát teda zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tými, ktorí v jeho mene vykonávali verejnú moc bez ohľadu na to, či tieto osoby spôsobili škodu svojím zavinením alebo bez tohto zavinenia. Z hľadiska posúdenia zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je teda rozhodujúce, či boli splnené objektívne predpoklady tejto zodpovednosti (výkon verejnej moci v súvislosti s činnosťami uvedenými v ustanovení § 3 ods. 1 vyššie citovaného zákona, vznik škody a príčinná súvislosť medzi konaním a škodou). Pri koncipovaní objektívnej zodpovednosti ide zákon ešte ďalej, keď ustanovuje zákaz liberácie, t. j. zbavenie sa zodpovednosti (ust. § 3 ods. 2 zákona). Ak sú splnené podmienky, nedáva zákon štátu možnosť zbaviť sa zodpovednosti. Tým vlastne nadobúda táto zodpovednosť charakter absolútnej zodpovednosti v prípade, ak podmienky zodpovednosti za škodu boli preukázané. Vyššie uvedené podmienky zodpovednosti musí preukázať poškodený, ktorý v prípadnom súdnom konaní o náhradu škody znáša dôkazné bremeno o skutočnostiach, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu.

V nadväznosti na tento výklad podávaný právnou teóriou a praxou sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to aj pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou je napr. aj nevydanie či oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami vydané rozhodnutie správne, či v stanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. Hoci nie je vylúčené, aby škoda, za ktorú zodpovedá štát, bola spôsobená aj nesprávnym úradným postupom vykonávaným v rámci rozhodovacej činnosti, je pre túto formu zodpovednosti určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy osebe nevedú k vydaniu rozhodnutia a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazia. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide teda o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide teda o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

V súlade s vyššie uvedenými právnymi závermi odvolací súd v dôsledku podaného odvolania taktiež preskúmal, či v tomto prípade boli naplnené podmienky vzniku zodpovednostného právneho vzťahu

štátu vo vzťahu k navrhovateľovi, pričom zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a taktiež vec správne právne posúdil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/404/2012 bola pripojená fotokópia exekučného spisu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 12Er/525/2010, z ktorej vyplýva, že dňa 15. 07. 2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 17. 03. 2010 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 15011/09 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 30. 05. 2011 č. k. 12Er/525/2010-9 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 11. 2011 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 15. 06. 2010 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 16. 07. 2012 č. k. 12Er/525/2010-17 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 11. 2012 bez toho, aby oprávnený podal proti nemu odvolanie) exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/405/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 23Er/264/2010, z ktorého vyplýva, že dňa 23. 04. 2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 19. 01. 2010 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 22788/09 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 11. 04. 2011 č. k. 23Er/264/2010-14 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 05. 2011 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 01. 04. 2010 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 15. 03. 2012 č. k. 23Er/264/2010-23 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 06. 2012 bez toho, aby oprávnený podal proti nemu odvolanie) exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/407/2012 bola pripojená fotokópia exekučného spisu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 19Er/526/2010, z ktorej vyplýva, že dňa 15. 07. 2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 20. 01. 2010 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 21745/09 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 21. 02. 2011 č. k. 19Er/526/2010-9 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 07. 2012 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 15. 06. 2010 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 27. 09. 2012 č. k. 19Er/526/2010-27 (ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi oprávneného dňa 09. 10. 2012) exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/414/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 18Er/528/2010, z ktorého vyplýva, že dňa 15. 07. 2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 30. 11. 2009 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 19820/09 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 21. 02. 2011 č. k. 18Er/528/2010-10 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 03. 2011 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 14. 06. 2010 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 20. 07. 2011 č. k. 18Er/528/2010-10 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 02. 2012 bez toho, aby oprávnený podal proti nemu odvolanie) exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/415/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 25Er/581/2010, z ktorého vyplýva, že dňa 04. 08. 2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu

oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 16. 03. 2010 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 00790/10 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 18. 02. 2011 č. k. 25Er/581/2010-10 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 05. 2011 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 15. 06. 2010 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 23. 01. 2012 č. k. 25Er/581/2010-18 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 06. 2012 bez toho, aby oprávnený podal proti nemu odvolanie) exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/416/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 19Er/531/2010, z ktorého vyplýva, že dňa 15. 07. 2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 14. 09. 2009 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 13845/09 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 21. 02. 2011 č. k. 19Er/531/2010-10 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 03. 2011 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 14. 06. 2010 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 20. 07. 2011 č. k. 19Er/531/2010-15 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 02. 2012 bez toho, aby oprávnený podal proti nemu odvolanie) exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/417/2012 bola pripojená fotokópia exekučného spisu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 10Er/960/2010, z ktorej vyplýva, že dňa 09. 12. 2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 08. 07. 2010 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 05522/10 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 26. 04. 2012 č. k. 10Er/960/2010-9 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 06. 2012 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 18. 10. 2010 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 19. 03. 2013 č. k. 10Er/960/2010-22 exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/418/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 24Er/906/2010, z ktorého vyplýva, že dňa 24. 11. 2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 27. 07. 2010 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 06241/10 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 13. 12. 2010 č. k. 24Er/906/2010-9 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 04. 2011 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 12. 10. 2010 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 02. 02. 2012 č. k. 24Er/906/2010-16 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 06. 2012 bez toho, aby oprávnený podal proti nemu odvolanie) exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/419/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 10Er/524/2010, z ktorého vyplýva, že dňa 15. 07. 2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 04. 03. 2010 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 00223/10 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 15. 04. 2011 č. k. 10Er/524/2010-9 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 05. 2011 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 15. 06. 2010 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 29. 06. 2011 č. k. 10Er/524/2010-16

(ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 08. 2011 bez toho, aby oprávnený podal proti nemu odvolanie) exekučné konanie zastavil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/420/2012 bola pripojená fotokópia exekučného spisu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 10Er/542/2011, z ktorej vyplýva, že dňa 08. 06. 2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 22. 02. 2011 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 14729/10 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 21. 03. 2012 č. k. 10Er/542/2011-10 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 04. 2012 bez toho, aby oprávnený proti nemu odvolanie) súd zamietol žiadosť súdneho exekútora zo dňa 01. 06. 2011 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd uznesením zo dňa 17. 04. 2013 č. k. 10Er/542/2011-22 exekučné konanie zastavil.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 44 ods. 1, 2, 3 zák. č. zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 31.5.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona v znení neskorších predpisov účinnom od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Navrhovateľ svoje návrhy na náhradu škody a nemajetkovej ujmy odôvodnil nedodržaním zákonom stanovenej lehoty 15 dní na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že ust. § 44 ods. 2, veta druhá Exekučného poriadku obsahuje úpravu 15 dňovej lehoty, o nedodržanie ktorej sa opierajú aj návrhy navrhovateľa na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012. Navrhovateľ vo svojich návrhoch tvrdil, že súd o

žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v tejto zákonom stanovenej lehote. Odvolací súd sa s tvrdeniami navrhovateľa nestotožnil a bol toho názoru, že lehota 15 dní sa vzťahovala iba na prípad, keď exekučný súd nezistil rozpor žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Len v tomto prípade exekučný súd vydá poverenie pre súdneho exekútora a len v tomto prípade platí pre jeho rozhodnutie lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uvedené podľa názoru odvolacieho súdu a s použitím výkladových pravidiel (doslovného, gramatického a systematického) jednoznačne vyplýva z prejavu vôle zákonodarcu formulovaného v ust. § 44 ods. 2, veta druhá Exekučného poriadku v znení do 31. 05. 2010 (kedy sa začali exekučné konania vedené na exekučnom súde pod sp. zn. 23Er/264/2010 so začiatkom exekučného konania dňa 22. 03. 2010 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený pod sp. zn. 7C/405/2012, sp. zn. 18Er/528/2010 so začiatkom exekučného konania dňa 27. 05. 2010 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedený pôvodne pod sp. zn. 7C/414/2012 a sp. zn. 19Er/531/2010 so začiatkom exekučného konania dňa 25. 05. 2010 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedený pôvodne pod sp. zn. 7C/416/2012). Vo všetkých týchto exekučných veciach bol ako exekučný titul predložený rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu.

Ustanovenie § 44 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku bolo v podstate rovnako formulované i v období od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011 s dodatkom, že lehota 15 dní neplatila ani v prípade, ak išlo o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ tohto zákona, t.j. notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila a vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Všetky ostatné exekučné konania (pod sp. zn. 12Er/525/2010 so začiatkom exekučného konania dňa 07. 06. 2010 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený pod sp. zn. 7C/404/2012, sp. zn. 19Er/526/2010 so začiatkom exekučného konania dňa 08. 06. 2010 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený pod sp. zn. 7C/407/2012, sp. zn. 25Er/581/2010 so začiatkom exekučného konania dňa 09. 06. 2010 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedený pôvodne pod sp. zn. 7C/415/2012, sp. zn. 10Er/960/2010 so začiatkom exekučného konania dňa 27. 09. 2010 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedený pôvodne vedený pod sp. zn. 7C/417/2012, sp. zn. 24Er/906/2010 so začiatkom exekučného konania dňa 07. 09. 2010 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený pod sp. zn. 7C/418/2012, sp. zn. 10Er/524/2010 so začiatkom exekučného konania dňa 10. 06. 2010 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedený pôvodne pod sp. zn. 7C/419/2012 a sp. zn. 10Er/542/2011 so začiatkom exekučného konania dňa 27. 04. 2011 - návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedený pôvodne pod sp. zn. 7C/420/2012) sa začali práve v období od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011.

Exekučným titulom, na základe ktorého sa navrhovateľ v jednotlivých vyššie uvedených exekučných konaniach domáhal vydania poverenia bol rozsudok rozhodcovského súdu. Rozhodcovský súd vyvodil svoju právomoc na vydanie rozsudku z rozhodcovskej doložky zakotvenej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že pokiaľ v určitej veci nedošlo k uzavretiu (platnej) rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok (R 46/2012), v dôsledku čoho potom tento rozsudok nemôže predstavovať ani prekážku veci rozhodnutej. Oprávnenie ako aj povinnosť exekučného súdu skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy alebo doložky, na základe ktorých rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok vydal vyplýva z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014. Uvedené právne závery sú ustálené aj judikatúrou Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR a ani odvolací súd nemá dôvod sa od nich odkloniť. Exekučný súd po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo všetkých vyššie uvedených exekučných veciach postupoval v súlade so zákonom, keď skúmal predloženú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, pričom dospel k záveru, že na základe predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) nemožno vykonávať exekúciu pre jeho rozpor so zákonom, a preto žiadosť súdneho exekútora zamietol podľa ust. § 44 ods. 2, veta tretia Exekučného poriadku, pričom v tomto ustanovení nie je uvedená lehota 15 dní, čo znamená, že na rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa lehota 15 dní nevzťahuje. Ak by mal zákonodarcu úmysel, aby sa lehota 15 dní vzťahovala i na rozhodnutie, ktorým súd zamietne žiadosť

súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, výslovne by to upravil spôsobom ako pri iných ustanoveniach Exekučného poriadku (napr. ust. § 44 ods. 8, ust. § 50 ods. 2 a pod.). Lehota 15 dní upravená v ust. v 44 ods. 2, veta druhá Exekučného poriadku sa tak nevzťahuje na akékoľvek rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozitívne alebo negatívne, t. j. vydanie poverenia alebo zamietnutie žiadosti), ale výslovne sa vzťahuje iba na vydanie poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Tomuto nasvedčuje doslovný i gramatický výklad tohto ustanovenia, ktorý znamená vymedzenie určitého typu rozhodnutia vo forme vydania poverenia, na ktoré sa vzťahuje lehota 15 dní, ale nie aj vo forme zamietnutia žiadosti podľa ust. § 44 ods. 2, veta tretia Exekučného poriadku. Exekučný súd bol preto v prípade nespôsobilého exekučného titulu oprávnený a zároveň povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok a na toto jeho rozhodnutie sa nevzťahovala žiadna zákonom stanovená lehota.

Zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov, ktoré sú uvedené v odôvodnení tohto uznesenia nemožno automaticky považovať za nesprávny úradný postup, ako to tvrdí navrhovateľ, ktorý v tomto smere nepredložil súdu žiadne dôkazy preukazujúce, že by sa o takýto (nesprávny) postup súdu malo jednať a na základe čoho. Zo zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie taktiež ešte nemožno vyvodiť ani vznik škody na strane navrhovateľa v tom zmysle, ako ju má na zreteli ust. § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Odvolací súd je toho názoru, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal tvrdený nelegálny a nesprávny úradný postup súdu v jednotlivých exekučných veciach vedených na Okresnom súde Nitra, ktorý je nevyhnutným predpokladom vzniku nároku na náhradu majetkovej škody. Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok (nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody) a v prípade, ak chýba čo len jedna z týchto podmienok, náhradu škody nie je možné priznať, pričom dôkazné bremeno spočíva na poškodenom, teda na navrhovateľovi.

Navrhovateľ ani v jednej zo spojených vecí, v ktorých sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy nepreukázal ani jednu z podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené nepreukázal a súd prvého stupňa, ani odvolací súd nezistil, že by sa exekučný súd v predmetných exekučných konaniach dopustil nesprávneho úradného postupu z dôvodu nedodržania zákonom stanovenej lehoty, nakoľko žiadna neexistovala.

Súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní k dispozícii exekučné spisy, z ktorých údajov pri svojom rozhodovaní aj vychádzal, pričom z obsahu týchto spisov ako aj z obsahu rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona a teda nedošlo k naplneniu základného predpokladu potrebného pre úspešnosť návrhu, preto s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie. Exekučný súd rozhodol správne podľa platných právnych predpisov a v primeranom čase v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, neporušiac tým ani právo na spravodlivý súdny proces a právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Nakoľko v konaní o návrhoch navrhovateľa o náhradu škody a nemajetkovej ujmy nebol preukázaný ním tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v jednotlivých exekučných veciach (ako základný predpoklad nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy) a ani nedodržanie zákonom stanovenej lehoty 15 dní v exekučných konaniach na udelenie poverenia pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie (ktorá ale neplatila v prípade zamietnutia žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) bolo bezpredmetné vykonávať dokazovanie na zisťovanie výšky navrhovateľom tvrdenej, ale nepreukázanej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Vyššie uvedené považoval odvolací súd potrebné uviesť na doplnenie správnosti dôvodov odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

K jednotlivým dôvodom odvolania navrhovateľa zo dňa 31. 03. 2014 vo všeobecnosti odvolací súd uvádza, že navrhovateľ vo svojom odvolaní namietal predovšetkým odňatie jeho možnosti konať pred súdom, nesprávne právne posúdenie vecí a neúplné zistenie skutkového stavu s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/, ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP. Odňatím možnosti konať pred súdom

v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podstata základného práva priznaného podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR spočíva v prvom rade v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola namietanému právu poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré ustanovenie o súdnej ochrane vykonávajú. Základné právo na súdnu ochranu nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale ju aj v určitej kvalite, teda zákonom ustanoveným postupom súdu, i dostať. Postup súdov v konaní o veci a jeho kvalita ustanovená zákonom je vyjadrením práva na súdnu ochranu účastníka konania vyplývajúceho z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ochrana základným právam a slobodám poskytujú predovšetkým všeobecné súdy (I. ÚS 50/97, I. ÚS 54/97). V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR sa predmetným článkom Ústavy SR zaručuje ochrana viacerých záujmov, a to najmä práva na prístup k súdu, práva na spravodlivý proces, ktorého základným predpokladom uplatnenia je nezávislosť a nestrannosť súdu, pričom ochrana podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR neznamená, že súd právoplatne rozhodne v prospech navrhovateľa (II. ÚS 71/97, III. ÚS 46/04). Nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhoví. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi.

Z obsahu predložených súdnych spisov (vrátane exekučných spisov) však nevyplýva, že by súd prvého stupňa v prejednávanej veci v prípade navrhovateľa nerešpektoval niektoré z týchto práv. Namietané pochybenia súdu prvého stupňa vyjadrené v ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/ OSP nie sú v dôvodoch odvolania konkretizované vo vzťahu k napádanému rozhodnutiu. Taktiež navrhovateľ v odvolaní nepopísal postup súdu, ktorým malo dôjsť k namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom a odvolací súd ani žiadny takýto dôvod nezistil. Odvolací súd konštatuje, že Občiansky súdny poriadok ukladá účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle ust. § 120 ods. 1 OSP však súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým odvolací dôvod. Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykonal. Podľa ustálenej právnej teórie a súdnej praxe je sporové konanie ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov konania. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, ako aj povinnosť dôkaznú (ust. § 120 ods. 1 prvá veta OSP). Táto skutočnosť ale neznamená, že zákonná úprava sa zrieka zásady materiálnej pravdy. Uvedená zásada, ako protipól zásady formálnej pravdy, je vyjadrená v ust. § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. V zmysle ust. § 120 ods. 1 druhá veta OSP len súd má právo rozhodnúť, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd nevykoná dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci relevantné a nemôžu smerovať k zisteniu skutkového stavu. Ich nevykonanie musí v rozhodnutí odôvodniť. Na druhej strane, súd je povinný vykonať navrhnuté dôkazy, ak sú právne relevantné a ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. To, či súd vykoná dôkazy označené účastníkom konania, nie je ľubovôľou súdu. Rozhodujúce je zistenie, či skutkové závery vyplývajúce z vykonaného dokazovania umožňujú záver, ktorý v konečnom dôsledku bude zodpovedať cieľu sledovanému ust. § 1 až § 6 OSP, v zmysle ktorých je potrebné vykladať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Iba súdny proces, ktorý bol v súlade so základnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku je možné označiť za konanie zabezpečujúce právo na súdnu ochranu. Za súladné preto nemožno označiť nevykonanie dôkazu označeného účastníkom konania, ak je nad všetky pochybnosti zrejmé, že môže mať rozhodujúci význam pre ozrejmienie skutkového stavu zodpovedajúceho objektívnej pravde. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, ani táto námietka navrhovateľa nekorešponduje s odôvodnením rozhodnutia. Navrhovateľ teda postup súdu, ktorým malo dôjsť k namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom v odvolaní presne nepopísal a odvolací súd ani žiaden takýto dôvod nezistil. Za odňatie možnosti navrhovateľa konať pred súdom nemožno označiť ani prejednanie veci na pojednávaní v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa.

Mailové ospravedlnenie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 14. 02. 2014 a dôvody v ňom uvedené (iné pojednávania vo veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o. na Okresnom súde Vranov nad Topľou dňa 11. 02. 2014 a nesúhlas navrhovateľa so substitučným zastúpením na pojednávaní) súd prvého stupňa správne posúdil a vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu s poukazom na tú skutočnosť, že predvolanie na pojednávanie bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 10. 01. 2014. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca dôvod na odročenie pojednávania súdu neoznámili bez zbytočného odkladu, nepredložili doklad o predvolaní na pojednávanie vo veci prejednávanej pred iným súdom a návrh na odročenie pojednávania neobsahoval údaje vyplývajúce z ust. § 119 ods. 2 OSP, t. j. dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, najmä deň, keď sa účastník o dôvode pre odročenie pojednávania dozvedel. Pokiaľ navrhovateľ podal množstvo žalôb v obdobnej veci na súdoch v rámci Slovenskej republiky, musel si byť vedomý skutočnosti, že budú vytyčované pojednávania na rôznych súdoch, pričom to môže byť i v rovnakom čase a za danej situácie vzbudzuje pochybnosti tvrdenie, že navrhovateľ so substituáciou nesúhlasí. Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri vyššie opísanom procesnom postupe splnil a mal dňa 17. 02. 2014 splnené všetky procesné povinnosti a podmienky na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania. V postupe súdu prvého stupňa nemožno vzhľadom na vyššie uvedené konštatovať odňatie možnosti konania pred súdom ani nedostatočné zistenie skutkového stavu vecí, nakoľko súd prvého stupňa rozhodol v zmysle zákona, čomu predchádzalo riadne zistenie skutkového stavu vo všetkých spojených veciach. Súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní k dispozícii exekučné súdne spisy Okresného súdu Nitra, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzal. Základom jeho rozhodnutia je nesplnenie zákonných podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že súd rozhodol v merite veci na základe inšpirácie novou právnou úpravou v ust. § 9 ods. 2 vyššie citovaného zákona (ďalší dôvod odvolania) odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí citoval ust. § 9 ods. 2 tohto zákona v znení účinnom ku dňu začatia konaní o návrhu navrhovateľa na náhradu škody nemajetkovej ujmy, teda právny predpis aplikoval v správnom znení, a preto je táto námietka navrhovateľa nedôvodná.

Ďalej vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, odvolací súd vo vzťahu k navrhovateľom tvrdým priedahom konania konštatuje, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov je kompetentný Ústavný súd SR. Odvolací súd ešte dopĺňa, že judikatúra Ústavného súdu SR sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa troch základných kritérií, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu. V súlade s judikatúrou EŠLP sa prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre účastníka. Len samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty sa nepovažuje automaticky za porušenie základného práva účastníka konania, nakoľko je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu. Súd prvého stupňa v súvislosti s nárokom navrhovateľa na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu iba preskúmal, či naozaj došlo k porušeniu zákonom stanovenej lehoty alebo nie. Posudzoval teda splnenie podmienok nároku na škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, čo bola podstata návrhu navrhovateľa a nie vhodnosť dĺžky konania ani priedahy v exekučných konaniach. Odvolací súd vo vzťahu k navrhovateľom tvrdému prejavu nesústredenosti činnosti súdu, keď podľa jeho názoru súd vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúvisia (rozpor exekučného titulu so zákonom), odvolací súd konštatuje, že aj táto námietka navrhovateľa nekorešponduje s odôvodnením rozhodnutia.

Vo vzťahu k hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia návrhu odvolací súd konštatuje, že hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia návrhu na začatie konania je nepreukázanie podmienok na uplatnenie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vo výroku vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.